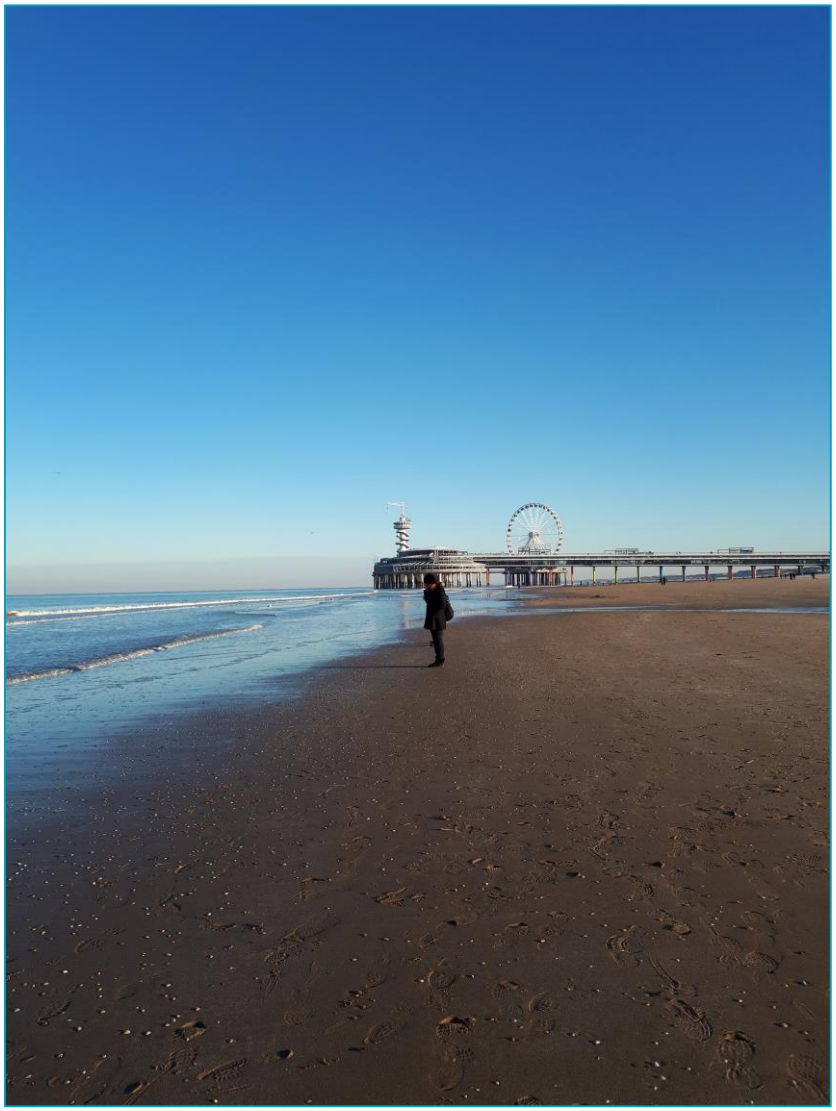

Hollandia 2019

SZAKMAI GYAKORLAT

Raoul Wallenberg Szakgimnázium és Szakközépiskola

A Wallenberg

Iskolánk, Semmelweis Egyetem Raoul Wallenberg Többcélú Szakképző Intézménye, Budapest legnagyobb egészségügyi, szociális és oktatási szakmacsoportos képzéseket kínáló intézménye. A szakgimnáziumban a tanulók egészségügyi, szociális és oktatási szakirányokon tanulhatnak. Az érettségire épülő szakképzést választó fiatalok és felnőttek tíz különböző szakma közül választhatnak.

Nemzetközi kapcsolatok

Mind a középiskolában, mind pedig a szakképzésben fontosnak tartjuk, hogy fejlesszük tanulóink szakmai, nyelvi és interkulturális kompetenciáit, ezért rendszeresen pályázunk európai uniós támogatásokra. Az egykori Leonardo és a jelenlegi Erasmus+ pályázatokon elnyert támogatásoknak köszönhetően, az elmúlt tíz évben, több mint 130 szakképzős tanulónak biztosíthattunk lehetőséget arra, hogy külföldi szakmai gyakorlaton vegyenek részt. A 2019/20-as tanévben tizenkét szakképzős tanuló, négy különböző szakterületről vett részt egy hónapos szakmai gyakorlaton Hollandiában. A partneriskola a ROC Friese Poort szakképző központ volt.

ROC Friese Poort

A fríziai ROC Friese Poort regionális szakképző központ leeuwardeni iskolája 2008 óta partnerünk. A Friese Poort egészségügyi, szociális és oktatási részlegének kollégái szervezik meg tanulóink számára a gyakorlatokat a tartományban található partner intézményeikbe, fogászati rendelőkbe, idősotthonokba, ápolási otthonokba, bölcsődékbe, óvodákba. 2008 óta a Friese Poort több, mint 120 wallenberges tanulót fogadott szakmai gyakorlatra.

A projektről

A projekt legfontosabb része maga a szakmai gyakorlat. A résztvevők a tanterv által előírt szakmai gyakorlatokkal megegyező gyakorlatokon vettek részt, ahol próbára tehették szakmai és nyelvtudásukat. A résztvevők minimum 90 órát töltöttek el a partner által szervezett gyakorlati helyeken, gyermekek napközbeni felügyeletét biztosító intézményekben, fogászati rendelőkben, idősek otthonában, illetve mentális problémákkal küzdő betegeket és fogyatékkal élőket segítő intézményekben. A tanulók bekapcsolódtak az adott munkahely mindennapjaiba és megismerték az ott folyó munkát.

Az első héten órákat látogattunk a Friese Poort iskolában, megismerkedtünk Leeuwardennel, Frízföld fővárosával, látogatást tettünk az MCL-ben, a tartomány kórházában, egy hajóépítő műhelyben, ahol pszichés betegek rehabilitációját segítik és egy bölcsődében.

A projekt fontos része a fogadó ország kultúrájának megismerése, ezért a szabadidőnkben kisebb-nagyobb utazásokat tettünk. Az első hétvégét Rotterdamban és Hágában töltöttük. Kirándultunk Ameland szigetére és felfedeztük Leeuwardent is, ahol megnéztük két kiállítást a Fríz Múzeumban. Az egyik kiállítás Frízföld Második Világháborús történelmét mutatta be, a másik Rembrandtról szólt. Az utolsó hétvégén felfedeztük Amszterdamot.

Open Dag

Lehetőségünk nyílt arra is, hogy részt vegyünk a fogadó iskola nyílt napján, ahol a Friese Poort tanulóival közösen népszerűsítettük a nemzetközi kapcsolatokat. A résztvevők kérdőíveket töltettek ki és beszélgettek a tapasztalataikról a nyílt napra látogató szülőkkel és fiatalokkal.

A csapat

FOGÁSZATI ASSZISZTENSEK

Bagó Boglárka
Iftinca-Apetrei Fanni
Ónodi Boglárka
Zavaczki Renáta

GYÓGYPEDAGÓGIAI SEGÍTŐ MUNKATÁRSAK

Kalocsai Jázmin
Gulyás Renáta

KISGYERMEKGONDOZÓ, -NEVELŐK

Sárközy Alexandra
Szeli Nóra Edda

ÁPOLÓK

Csépe Petra
Szabados Tamás
Benkő Enikő Éva
Székely Mercédesz

A projekt koordinátora Szálteleki Szilvia volt. A munkáját segítették Szőkéné Halász Éva és Bakos Ferencné, aki kísérőtanárként vett részt a projektben.

FOGÁSZATI ASSZISZTENSEK

Bagó Boglárka

A gyakorlati helyem, az Oranjewijk Tandartsenpraktijk Leeuwardenben volt. 8 órától kezdődött a rendelés, tehát addigra átöltözve a rendelőben kellett lenni munkára készen. A munkaidő hétfőtől-csütörtökig 16 óráig tartott, péntekenként pedig 13 óráig. Ez magába foglalt 3 szünetet is, ahol mindenkivel volt lehetőségem beszélgetni kicsit.

A rendelőben két orvos, egy dentálhigiénikus, egy prevenciós asszisztens és négy fogászati asszisztens dolgozik. Rajtuk kívül volt még három recepciós, akikkel a páciensek az időpontokat egyeztetik. Mindenki beszélt angolul, így egymás megértése nem okozott gomdot, sőt az egyik orvossal még németül is tudtunk váltani pár szót. A fogászaton orthodontiai és szájsebészeti beavatkozások nem történnek, viszont van tömés, gyökérkezelés, fogpótlás, depurálás, foghúzás, illetve sokan családostul járnak ide a félévenkénti ellenőrzésre.

Az első pár napban csak megfigyelőként voltam jelen, majd egyre több dologba vontak be. Megtudhattam, hogy itt nem áztatják be a műszereket, hanem nap végén (néha napközben is) berakják egy speciális mosogatógépbe. Ennek a kezelését sajátítottam el legelőször, így már az első hét végén volt olyan nap, amikor én indíthattam el a gépet, illetve a mikromotor átfújására alkalmas gépet is kezelhettem.

A kezelésekhez való asszisztálásban is egyre több feladatot kaptam, eleinte az eszközök előkészítését, majd főleg a második héttől én ülhettem az orvos mellett, adhattam a műszereket, és szívhattam el az exhaustorral, illetve a szék lefújását is megcsináltam. Megtanulhattam a röntgengép kezelését is, amit addig Magyarországon még nem volt módom megtanulni, így viszont ezt a tudást is kamatoztathatom majd. Az egyetlen, amiben nem tudtam segítségükre lenni, az az adminisztráció volt, mivel azt hollandul vezették, de legalább a rendelőben használt számítógépes rendszer működését megértettem. Sok dologra rákérdeztem, és mindenre nagyon részletesen válaszoltak is, így sok új tudást kaphattam, és sok tapasztalaton szereztem. A holland rendelőben eltöltött időnek és itt dolgozók türelmének köszönhetően sokkal magabiztosabb vagyok a munkában.

Ónódi Boglárka

A szakmai gyakorlatomat az Orthodontiepraktijk Leeuwarden nevű rendelőben töltöttem. Az első hét péntekén elmentem a gyakorlati helyemre, hogy megismerkedjek a gyakorlatvezetőmmel és az ott dolgozókkal. A nyelvhasználattól féltem a legjobban, illetve attól, hogy nem fogjuk egymást megérteni, ám ez nem így történt. Mint kiderült a dolgozók is izgultak, hogy én megértem-e majd őket, vagyis mindannyian egy új kihívás részeseivé váltunk.

Az első héten ismerkedtem a modern, hatszékes rendelővel. Meg kellett tanulnom, hogy mit hol találok, hova vigyem sterilizálni a használt eszközöket, és hogy miben tudom segíteni a rendelő munkáját. Megfigyeltem, hogyan dolgoznak, asszisztáltam a fogszabályozási beavatkozásoknál, jobban megismertem a fogszabályozásnál használt műszereket, segítettem a páciensek fogadásában és megismerkedtem a dokumentációs rendszerrel. A második héten már sok mindent megengedtek nekem az asszisztensek. Én készíthettem ki az adott beavatkozáshoz szükséges eszközöket, készíthettem a fogszabályozás tervezéséhez szükséges fotó dokumentációt , felrakhattam és levehettem a bracketek és az ív rögzítéséhez használt gumiligatúrát.

Mivel a rendelő fogszabályozással foglalkozott, így erről a területről tanultam a legtöbbet. A gyakorlat végére a szakmai angoltudásom is fejlődött, sokat bővült a fogszabályozással kapcsolatos szókincsem, és élesben használhattam mindazt, amit itthon szakmai angolból tanultam. Több olyan tevékenységet is végezhettem, amire itthon nincs lehetőségem. Ilyen például a gumiligatúra felhelyezése és levétele, a páciens fogainak a polírozása és a 3D-s fogászati szkenner használatánál történő asszisztálás. Továbbá megismertem két olyan gépet, amivel az itthoni gyakorlataim során nem találkoztam. Az egyiket a lenyomatok készítéséhez használt alginát keverésére használják, míg a másik a fogtömésnél használt kompozitot rázza fel. A gyakorlat végére baráti kapcsolatot alakítottam ki az egyik asszisztenssel, akivel a mai napig tartom a kapcsolatot. Olyan élményekkel és tudással tértem haza, amit magam se képzeltem volna. Például képessé váltam arra, hogy folyékonyan kommunikáljak angolul és rengeteget tanultam a fogszabályozásról. A gyakorlaton való részvétel mind szakmai, mind kulturális szempontból különleges lehetőség volt számomra.

Iftinca-Apetrei Fanni és Zavaczki Renáta

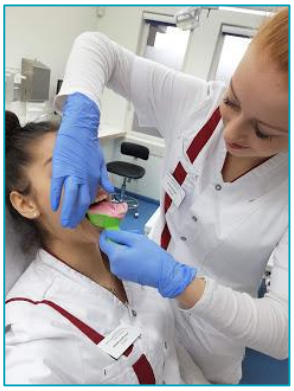

A szakmai gyakorlatunkat Heerenveenben töltöttük egy gyönyörű, tágas, barátságos rendelőben, ami kifejezetten fogazati anomáliákkal és fogszabályzással foglalkozott. A rendelőben eltöltött gyakorlat mellet betekintést nyerhettünk a Friese Poortban folyó fogászati asszisztens képzésbe és részt vehettünk szakmai órákon, melyek sokban különböztek az itthoni oktatástól. A Friese Poortban a tanulók nagyrészt a számítógépen dolgoznak, számos feladatot kapnak, amit önállóan, vagy csoportban kell megcsinálniuk. Megnéztük a tartományi kórház fogászati részlegét is, ami speciális problémák ellátására szakosodott, például az ágyhoz kötött, vagy sérült betegek ellátására. Láttunk egy olyan speciális fogászati széket, amit a kerekesszékes betegek ellátásának a megkönnyítésére fejlesztetek ki. A beteg a kerekesszékben ülve kerül ebbe a fogászati székbe, ami aztán ugyanúgy megdönthető, mint egy rendes fogászati szék.

A gyakorlati helyünkön, az Orthodontiepraktijk Heerenveenben, az első pillanattól kezdve jól megértettük egymást a dolgozókkal és a páciensekkel. A fogászati team két szakorvosból, öt dentálhigénikusból és két asszisztensből állt. A munkaidőnk a szünetekkel együtt reggel 8-tól délután 16:30-ig tartott. Reggel mikor beértünk az első feladatunk a műszerek sterilizálása, szelektálása és a kezelőbe juttatása volt, ezt a feladatot a nap folyamán többször is elvégeztük. Ezt követően fel kellett töltenünk a megüresedett anyagok tárolóját, ki kellett készítenünk a fogszabályzó felhelyezése után átadott kis csomagokat, amiben minden páciens számára volt egy ortodonciai fogkefe, fogköztisztító, szájöblítő és fogkrém, illetve a fogszabályozó helyes tisztításáról egy kis útmutató. Ilyet itthon még nem láttunk, úgyhogy meglepett a dolog.

Később kikészítettük a fogszabályozó felhelyezésénél, levételénél, ívcserénél, vagy breckett cserénél használt eszközöket és anyagokat. Asszisztenciára nem igazán volt szüksége sem az orvosnak, sem a dentálhigénikusnak, mert többnyire egyedül dolgoznak, inkább csak az előkészületeknél és az elpakolásnál volt szükségük a munkánkra. Ugyanakkor nem csak az előkészületekben és a pakolásban segíthettünk, hanem a retenciós készülékek készítésében és a lenyomatvételnél is. Megfigyeltük a különböző fogászati röntgenfelvételek készítésének a technikáit

is. Találkoztunk alginátkeverő géppel és 3D-s protetikai rendszerrel, melyeket nagyon érdekesnek találtunk, mert ezekkel az itthoni gyakorlati helyeinken eddig még nem találkoztunk. Érdekes volt látni azt is, hogy külön technikai laboratórium kapcsolódott a rendelőhöz.

Mivel az itthoni képzésünkben a fogszabályozás a második félév anyaga, ezért a herenveeni rendelőben szereztük meg a fogszabályozással kapcsolatos alapvető ismereteinket és itt ismertük meg a fogszabályozás eszközeit, vagyis ezen a téren rengeteget fejlődtünk. Fejlődött az angol nyelvtudásunk is, főleg a beszédkészségünk és a szakmai szókincsünk, különös tekintettel a fogszabályozáshoz kapcsolódó szavakra és kifejezésekre. Összességében a Hollandiában töltött egy hónap szuper élmény volt mind szakmailag, mind általánosságban!

GYÓGYPEDAGÓGIAI SEGÍTŐ MUNKATÁRSAK

Kalocsai Jázmin

A szakmai gyakorlatomat Dokkumban, egy mentálisan sérült felnőtteket foglalkoztató intézményben töltöttem. A gyakorlat során sok érdekes információt kaptam arra vonatkozóan, hogyan zajlik Hollandiában a sérült felnőttek és gyerekek ellátása.

A gyakorlatom során lehetőségem volt részt venni a Dokkumban tartott foglalkozások mindegyikén, kezdve a varrástól a festésen át a különböző használati tárgyak készítéséig. A foglakozásokon segítettem a különböző munkafolyamatokban és megismertem speciális eszközöket, például a sérültek számára készített varrógépet. Megismerkedtem a bolttal is, ahol a különböző foglakozásokon a készített termékeket – ép felnőttek segítségével - maguk a sérültek árulják, méghozzá nem kevés sikerrel.

A gyakorlatnak köszönhetően lehetőségem nyílt részletesebben megismerni fogyatékkal élőket segítő rendszert. Számomra elképesztő volt mekkora pontossággal, energiabefektetéssel és részletességgel van kidolgozva a segítségnyújtás rendszere. Külön nagyszerűen felszerelt lakóparkok vannak létrehozva a sérültek számára óriási területen, rengeteg dolgozóval, akik szívvel- lélekkel végzik hivatásukat. Azokhoz a sérültekhez, akik képesek az önálló életvitelre, gondozók járnak ki, hogy segítsenek nekik a felmerülő problémák megoldásában, illetve, hogy a kliensek tudjanak valakivel beszélni és meg tudják osztani valakivel az érzéseiket. A sérült gyerekek nevelésére és oktatására jól felszerelt, speciális iskolák működnek.

Összességében az itt töltött idő pozitív élményeket hagyott bennem, nagyszerű élményekkel és barátságokkal gyarapodtam, azonban számomra kissé negatív volt az, hogy az egész rendszerre a teljes szegregáció jellemző és az integrációt háttérbe szorítják.

KISGYERMEKGONDOZÓ, -NEVELŐK

Sárközy Alexandra és Szeli Nóra Edda

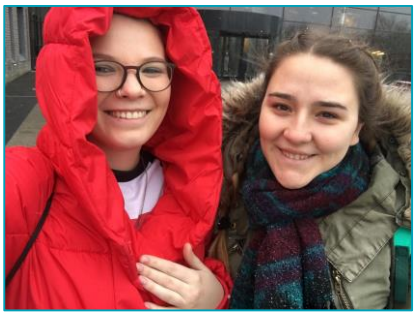

Egy hónapos szakmai gyakorlatunkat Mantgumben töltöttük, ahol bepillantás nyertünk a helyi bölcsőde működésébe és megismerkedtünk a guest parenting kifejezéssel. Ismerkedtünk a holland oktatási rendszer különböző szintjeivel is. Eltöltöttünk egy napot a mantgumi általános iskolában. Többször jártunk a Friese Poortban is, ahol részt vettünk különböző órákon is, például jártunk matematika és angol órán, illetve ismerkedtünk a holland nyelvvel is. Azt figyeltük meg, hogy a holland iskolában nagyobb szerep jut az ITK eszközöknek és jobban megvalósul a személyre szabott oktatás.

Az egyik legérdekesebb dolog az volt, hogy megismerhettük hogyan tanulják a holland diákok a kisgyermekgondozó és nevelő szakmát szakképzési és főiskolai szinten. Azt figyeltük meg, hogy a hollandok nagyon fontosnak tartják a kreativitás fejlesztését és a zenei nevelést. A kisgyermekgondozó és nevelő tanulók hangszeren is tanulnak játszani, illetve főzni is tanulnak, hiszen hogy is adhatnánk a gyermekeknek olyan ételt, amiről nem tudjuk, hogyan készült, vagy milyen az íze.

Megismertük a "guest parenting" rendszerét, ami Magyarországon leginkább a bébiszitterkedésnek vagy a házi gyermekfelügyeletnek felel meg. Két hölgynek segítettünk a gyerekek mindennapi ellátásában. Megismerhettük, hogy milyen feltételeknek kell megfelelnie a gyerekekre felügyelő személyeknek, illetve magának az épületnek. Bepillantást nyertünk az adminisztrációba és megfigyelhettük, hogyan zajlik egy gyermek felvétele.

A mantgumi bölcsődében a hétköznapokba tekinthetünk be. Megismerhettük a helyi szokásokat – például, hogy fontosnak tartják a friss levegőn történő altatást, illetve preferálják a hűvösben, jól betakarva való pihenést - és különböző foglalkozásokat is láthatunk, például azt, hogyan ismerkednek a gyerekek a homokkal. Legjobban a holland bölcsőde hangulata tetszett nekünk, mert az egész bölcsőde olyan volt, mint egy nagy család. Elsődlegesnek tartják az önálló életre nevelést, hagyják a gyermekeket kibontakozni - például három éves kortól a gyerekek maguknak vajazzák meg a kenyerüket – és mindenki megtalálja a saját érdeklődésének és fejlettségi szintjének megfelelő eszközöket. Amit nagyon jónak találtuk az a közös asztalnál történő

együttétkezés, mert így a gyermek meghittebb környezetben érzi magát. Összességében az volt a benyomásunk, hogy hagyják a gyerekeket kibontakozni és közben játékosan és interaktívan nevelik őket az életre.

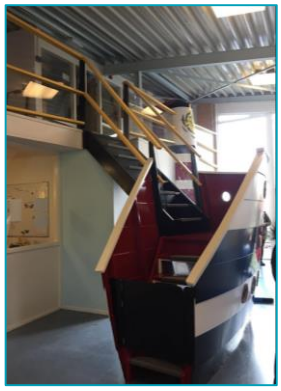

A matgumi általános iskolában kisiskolásokkal is találkozhatunk. Hollandiában hamarabb, 5 éves korban kezdik a gyerekek az iskolát. Körbejártuk az iskola épületét, ami sokkal színesebb és barátságosabb volt, mint amivel eddig találkoztunk. Itt újabb példákat láthattunk az egyéni igényeket figyelembe vevő oktatásra: zajszűrős fejhallgató használta annál a tanulónál, akit zavar a zaj a koncentrálásban, állítható magasságú asztalok, a könnyebben haladó diákok hátrébb, míg a nehézkesebben haladók elől ültek. A nyelvoktatásra már egészen kis kortól nagy hangsúlyt fektetnek, zenével, mondókákkal és játékos feladatokkal szoktatják fokozatosan a gyermekeket az idegen nyelv használatához. Emellett nagyon szimpatikus volt az is, hogy kreativitásra igyekeznek nevelni a gyerekeket és sok játékos feladatot használnak, amiben a gyerekek lelkesen és örömmel vettek részt.

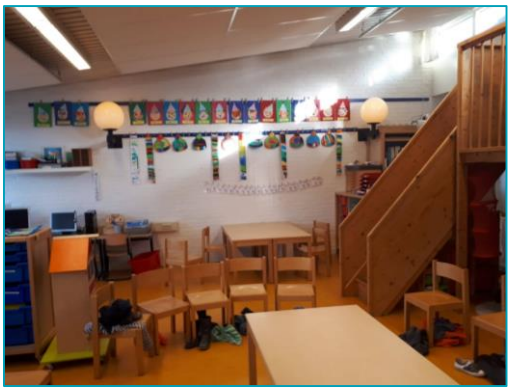

ÁPOLÓK

Benkő Enikő és Székely Mercédesz

A hollandiai szakmai gyakorlatunk alatt, több intézményt is meglátogatunk. Alapvetően egy idősek otthona szolgált gyakorlati helyünkként Ferwertben. E mellett jártunk az MCL-ben, amely Leeuwarden egészségügyi központja, valamint különböző szociális intézményekben is, például a *Mind up!*, nevű farmon, ahol szociális problémákkal küzdő gyermekeknek segítenek a beilleszkedésben, illetve ellátogattunk egy hospice házba is.

A gyakorlati helyünk az egyik ferwerti idősek otthona volt. Ápolóként a magyar kórházakban rengeteget dolgozunk idős betegekkel, ám a különbség, hogy míg egy kórházban betegség specifikus az ellátás, egy idősek otthonában az általános állapot lehető legmagasabb szintjének az elérése a cél. A cél különbségéből adódik az ellátás különbsége is. Míg tehát az itthoni intézményekben az ápolók és a szociális dolgozók külön, egymástól elhatárolt munkát végeznek, addig Hollandiában csapatmunka folyik és gyakran a szociális segítők is végeznek ápolói feladatokat.

Az otthonban három műszakban dolgoznak az ápolók és egy műszak 8 órás. Az állam odafigyel a közszféra dolgozóira, a 8 órás műszakok könnyebben elvégezhetőek, így kitolódik vagy teljesen megszűnik a kiégés lehetősége. A dolgozók számára úgy biztosítják a folyamatos továbbképzést, hogy hetente több alkalommal egy úgynevezett coach látogatja meg őket. Ilyenkor átbeszélik az eddig történteket, megbeszélik tapasztalataikat és feltehetnek olyan kérdéseket, mint pl.: Hogyan kezeljünk egy problémás hozzátartozót?”

A fentiekből következik, hogy az ápolás színvonala is sokkal magasabb. Egyrészt nem hagyják magukra az időseket, kiterjedt ellátórendszer törődik velük, csak Ferwertben, ami nem nagy település, három idősek otthona működik. Másrészt kiszűrik a problémás, hanyag ápolókat, ami javítja az ellátás színvonalát.

Külön applikációs-riasztó rendszer működik az ápolási otthonban, amely minden nővér telefonjával össze van kapcsolva. Így mikor valaki riaszt, de mondjuk, a nővér pont pelenkáz egy másik lakót, a dolgozó csak felveszi a telefont, meghallgatja, mit szeretne a másik beteg és mérlegelni tudja, hogy kinek van rá nagyobb szüksége, így nem kell félbehagynia vagy kapkodva elvégeznie az adott munkatevékenységet. Ez nem csak a gördülékeny munkavégzést, de az ápolók szervezettségét is elősegíti, amitől ők maguk is sokkal kiegyensúlyozottabbak, türelmesebbek és kedvesebbek.

A demens osztályon voltak a legészrevehetőbb különbségek. Itthon az ilyen típusú osztály szinte semmiben nem tér el a többi osztálytól, míg Hollandiában megkülönböztetett figyelmet élveznek ezek a betegek. Belépve a folyosóra, olyan mintha 50 évet utaztunk volna vissza az időben. A demencia lényege, hogy a beteg, csupán a régi dolgokat ismeri fel valódinak, így a modern ápolási eszközöktől csak szorong, ami nehezíti nem csak az ellátást. Hollandiában felismerték, hogy a demenciában szenvedő ember teljes leépülésének bekövetkeztét jócskán lehet késleltetni a megfelelő ápolási tevékenységek és eszközök segítségével.

Ellátogattunk a tartományi kórházba, az MCL-be is, ahol megismertünk néhány osztályt. Például jártunk az intenzívosztályon, ahol az eszközök elképesztően modernek voltak. Olyan modern betegmegfigyelő rendszert használnak, melynek segítségével az ápolók nem csak a nővérszobából tudják megfigyelni, hogy mi történik a kórtermekben, hanem osztály folyosóján levő kijelzőkön is. Érdekesség, hogy míg Magyarországon, mikor körbevezettük az iskolánkba érkező holland diákcsoportot a kórházban ők több beteget is láthattak, addig mi Hollandiában, csupán az idősek otthonában láttunk betegeket, mert a kórházban szigorúan tiszteletben tartják a betegek személyiségi jogait és intim szféráját.

Legutolsóként említeném a különféle szociális intézményekben tett látogatásainkat. Itt a legszembetűnőbb különbség az volt, hogy tanulmányaik során a szociális segítők dönthetnek úgy, hogy ápolói alapképzésre is járnak, amit sokan meg is tesznek. Itt megtudhatják, hogy mi is a katéterezés, hogyan zajlik egy mosdatás valamint az ember anatómiáját is megtanulják alapszinten. Tehát ha valami komplikáció adódik, tudnak segíteni a nővéreknek. Mint említettük Hollandiában a csapatmunka a mindennapok fontos része.

Összeségében a Hollandiában töltött idő alatt olyan volt, mintha 10-15 évet ugrottunk volna előre az időben és reméljük nem sokára az itthoni egészségügyi rendszer ilyen szintre fog fejlődni.

Szabados Tamás

Fogyatékkal élő idősek otthonában voltam gyakorlaton a TALANT nevű intézményben, Stiens városában. A stiensi telephely négy kétszintes házból áll, melyek egy kis parkot fognak közre. Egy házban körülbelül tíz klienst tudnak elhelyezni. Mindegyik épületnek két szárnya van, minden szárnyban található étkező, nappali, fürdőszoba és öt egyágyas szoba a klienseknek. A két szárny között van a konyha, ami egyben az alkalmazottak nővérszobája is. Minden akadálymentesített. Az épületek között vannak a mosoda részlegek, a közbülső parkban pedig a biciklitárolók.

Napközben 2-3 ember dolgozik egy-egy ilyen épületben, este viszont az összes épületre egy dolgozó jut. A dolgozók feladata, hogy a kliensek egyéni igényeinek és problémáinak megfelelően segítséget nyújtsanak a klienseknek a mindennapi életvezetésben. A dolgozók együtt esznek a kliensekkel, akik van, hogy segítenek nekik az élet elkészítésében. Minden kliensnek megvan a maga napirendje. Van, aki dolgozik, van, aki rendszeresen jár gyógytornára, úszni, vagy éppen orvosi kontrollra.

A gyakorlaton egy friese poortos diák volt a társam, aki segített nekem a tolmácsolásban, amire nagy szükség volt, mert az idősek nem hogy angolul, nem beszéltek, de volt, aki még hollandul sem, csak frízül. A dolgozóknak is akadtak problémái az angollal, így nagy segítség volt a holland diáktársam, akivel a munkanapjaimat töltöttem. Mindenhova vele tartottam, megfigyeltem, hogyan dolgoznak az otthonban és segítettem neki, amiben csak tudtam, például a kliensek felkeltésénél és az étkezéseknél, illetve játszottam a kliensekkel. Volt, hogy egy klienst elkísértük egy farmra állás interjúra, máskor pedig gyógytornára vittünk el valakit. Mivel ilyen intézményben még nem jártam, ezért érdekes volt megfigyelni ezt az ellátási formát és sokat tanultam arról, hogy miként lehet segíteni a fogyatékkal élők minél önállóbb életvezetését.

A gyakorlat mellet többször vettünk részt tanításon a Friese Poortban is. Ilyenkor különböző feladatokat kaptunk és részt vettünk a holland tanulók gyakorlati óráin, ahol megismerkedtünk az általuk használt eszközökkel, például a betegmozgatást segítő emelőkkel, melyek használata igen elterjedt Hollandiában. Összességében egy nagyon jó élmény és kaland volt számomra ez az egy hónap. Sokat tanultam és tapasztaltam a kint töltött idő alatt.

Csépe Petra

A kint töltött egy hónap alatt döbbentem rá arra, hogy Magyarország mennyire le van maradva az egészségügy terén. A kinti kórházak sokkal modernebbek és jobban felszereltek, mint azok, amelyekben itthon jártam. A legtöbb ágy mellett megtalálható volt egy monitor, ami a betegek vitális paramétereit méri, megannyi újfajta kötszert is láttunk, illetve majdnem minden osztályon volt olyan eszköz, ami a betegek mobilizálásában segít.

A gyakorlatomat a Meckema State nevű idősek otthonában töltöttem. Ez az idősek sokban különbözött azoktól az idősotthonoktól, melyekben eddig otthon jártam. Míg az általam ismert magyar otthonban el vannak szeparálva a betegek (gondolok itt a demenciában szenvedőkre, mozgásukban korlátozottakra és a szellemileg és fizikailag épp betegekre) különböző szinteken/ részeken, addig ebben az idősek otthonában ez az elszeparálás nem jelenik meg, az idősek mind egy közösségben vannak szellemi vagy éppen fizikai állapotuktól függetlenül.

Az idősek otthonában végezett feladatok mindkét országban megegyeznek. Reggeli készítése és kiosztása, gyógyszerelés, ebédeltetés, vacsora készítése és kiosztása, fürdetés, segédkezés a mozgásban vagy éppen öltözködésben, beszélgetés az idősekkel. Az otthonban három műszakban dolgoznak az ápolók, a délelőtti műszak reggel 7-től délután 4-ig, míg a délutáni délután 1-től este 6-ig tartott. A sok hasonlóság mellett, még több volt a két ország közötti különbség.

Hollandiában például az ápolóknak hosszú étkezési szüneteik vannak, és minden órában van 5-10 perc tea/kávé szünet. A nővérhívókon keresztül tudnak a betegekkel beszélni így nem feltétlenül kell elmenni a betegek szobájáig, ha nem létfontosságú, amit

a beteg kért. Nem voltak lázlapok az idősek otthonában, mert minden dokumentációt elektronikusan vezetnek, mind az ápolók, mind pedig az orvosok. A gyógyszerelést egy számítógéppel összekötött gurulós gyógyszeres fiókkal/ szekrénnyel végzik. Minden szinten legalább 2-3 olyan eszköz található, amely valamilyen formában segít a betegmozgatásban.

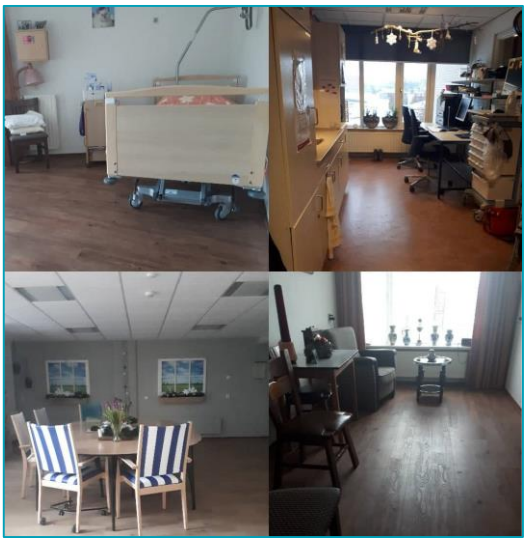

Összességében a betegellátás szinte megegyezik az itthoni ellátással, csak jobb körülmények között zajlik és több olyan eszközt használnak, például a betegemelőket, melyek megkönnyítik az ápolók munkáját.

SZABADIDŐ

Frízföld

Rotterdam

Hága

Ameland
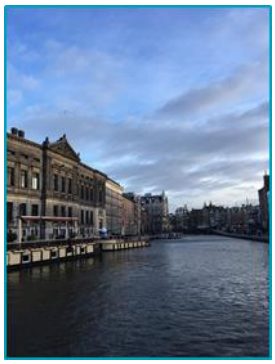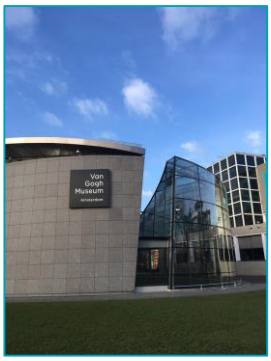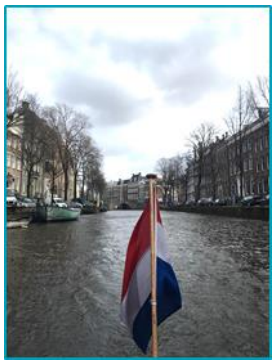
Amszterdam